

[Sneum.] Udbetalingen af Erstatningerne? Erstatningerne er ofte knebet ned til det mindst mulige, og længe varer det, før de bliver udbetalt. Naar Dagpengene skal inddrages, gaar det i en Fart, men naar Erstatningerne skal udbetales, har det ingen Hastværk. Hvad er Meningen, maa man nok spørge, og man har jo Lov at gøre sig sine Tanker derom, men tilskadekomne Arbejdere er ikke tjent med denne skandaløse Behandling, og der skal blive rejst Kritik af dette Forhold, indtil det bliver anderledes.

Der maa være Grænse for, hvad der kan bydes fattige Arbejdere, som er kommet til Skade under deres erhvervsmæssige Virksomhed. Hvad skal disse Folk leve af i Maanedsviis, naar Dagpengene er inddraget? Det synes man at være ligegyldig for indenfor Flertallet i Arbejderforsikrings-Raadet. Jeg modtog i April Maaned en skriftlig Henvendelse fra et Sogneraad i Randers Amt, et Sogneraad, hvor mit Parti ikke har Flertal— det er for øvrigt betegnende, at dette Sogneraad ikke gaar til Kredens moderate Rigsdagsmand, der er Sundhedsministerens politiske Meningsfælle, men at man henvender sig til en socialdemokratisk Folketingsmand. Der var i Sognet en Arbejder, der var kommet til Skade ved et Ulykkestilfælde og havde været uarbejdsdygtig siden 1926, Dagpenge eller Erstatning havde han ikke faaet, og Sogneraadets formanden meddelte mig, at Kommunen maatte underholde ham og hans Familie. Jeg har Brevet fra dette Sogneraad endnu, og dette Brev er et talende Vidnesbyrd om, at man nu ogsaa ude i Kommunerne paa Landet er ved at faa Øjnene op for, at Ulykkesforsikringsloven praktiseres saaledes, at Forsikringselskaberne kan glæde sig, medens Kommunerne maa betale. Jeg tror nu ikke, denne Praksis kan opretholdes ret længe; det er jo ikke Hensigten med Loven, og man skaber ikke Tilfredshed i Befolkningen, før man slaar ind paa en mere human Fremgangsmaade, saaledes som sikkert ogsaa Flertallet af Rigsdagens Medlemmer ønsker.

I Programtalen ved Rigsdagens Aabning udtalte Statsministeren paa Regeringens Vegne, at man vilde se at komme bort fra den Særlovgivning, der endnu er gældende i de sønderjydske Landsdele, naturligvis med skyldigt Hensyn til de forholdsvis faa Undtagelser, som det endnu maa anses for paakrævet at opretholde, og Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, udtalte paa sit Partis Vegne sin Tilslutning hertil. Ogsaa det konservative

Folkepartis Finanslovsordfører, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, gav paa sit Partis Vegne Tilslutning til denne Tanke, og krævede endvidere en mere centraliseret Administration i Sønderjylland, idet han udtalte Ønsket om en Sammenlægning af de smaa sønderjydske Amter. Med Formandens Tilladelse vil jeg citere et Par Linier af det ærede Medlems Tale; det ærede Medlem siger (Folketingstidende Sp. 136):

„Med Hensyn til Forholdene i Sønderjylland er der endvidere Grund for mig til at gøre den Bemærkning, at den Tid vel snart maa være inde, hvor Administrationen i Sønderjylland yderligere kan forenkles, og hvor Opretholdelsen af de fire meget smaa Amter ikke mere er nødvendig.“

Her peger det ærede Medlem Hr. Christmas Møller paa et Forhold, som har Interesse andre Steder end i de sønderjydske Landsdele. Under Finanslovens første Behandling i Oktober 1924 henstillede jeg efter Anmodning fra Aarhus By til daværende Indenrigsminister Hauge, om Tiden ikke var inde til, at det gamle Krav om en Adskillelse af Aarhus og Skanderborg Amter kunde opfyldes. Den daværende Indenrigsminister var enig i, at det var ønskeligt at Hensyn til Sagerne Behandling at faa de to Amter adskilt, saaledes at hvert Amt fik sit Amtskontor og sin Amtmand, og han meddelte ogsaa, at der i Indenrigsministeriet var udarbejdet et Lovforslag herom, men det var aldrig blevet fremsat; han udtalte tillige, at man i Indenrigsministeriet var af den Opfattelse, at Adskillelsen af Aarhus og Skanderborg Amter skulde ske samtidig med, at man foretog en Sammenlægning af Amterne i Sønderjylland, Statskassen vilde paa den Maade ikke faa nogen Merudgift ved Forandringen. Den Gang havde man i Sønderjylland foruden 4 Amtmænd ogsaa 4 Amtsassessorer, og den daværende Indenrigsminister udtalte, at man i 1927 vilde komme til at beskæftige sig med de sønderjydske Amters geografiske Forhold. Dette skete nu ikke, idet man i 1927 kun afskaffede de 4 Amtsassessorer, medens de 4 Amter blev opretholdt.

Efter de Udtalelser af Statsministeren og de ærede Medlemmer Hr. Hagbart Berg og Hr. Christmas Møller, som jeg lige har nævnt, maa jeg gaa ud fra, at man ønsker, der skal gøres Alvor af Sammenlægningen af Amterne i Sønderjylland, og derfor gør vi os i Aarhus By og de to interesserede Amter Haab om, at Tiden nu maa være inde til, at Adskillelsen af Aarhus og Skanderborg